

den høitærede Miniſter fremsatte. Det er min Paaſtand, at vi overfor de Foreninger, ſom den høitærede Juſtizminiſter paa ſit Anſvar uden nogen Tilſlutning fra os har givet Konceſſion paa Lotteri, ikke have nogenſomhelſt Forpligtelſe, naar en Lotterikonceſſion ophæves enten efter Overenſkomst med Miniſteren eller iſølge Lov. Vi have ikke i mindſte Maade ſtorre, ſnarere mindre Forpligtelſe overfor diſſe Formaaler, end vi have overfor andre lignende Formaaler, ſom vel ere mindre af Omfang, men ſom have forholdsvis den ſamme Betydning andre Steder i Landet. Det er alſaa en almindelig Betragtning, ſom efter min Mening maa være tilſtrækkelig til at afviſe dette Andragende, og ſom i alt Fald har været fuldtud tilſtrækkelig for Flertallet i Udvalget til ikke at indlade ſig derpaa. Man kan ikke den ene Dag ſige Et og den anden Dag et Andet, og det er ogſaa tilſtrækkeligt for Udvalget til, at det kan vente, at Thinget, der jo gjentagne Gange har ſluttet ſig til denne Betragtning, ikke idag forandrer ſit Standpunkt. I Dag kommer man for at forandre Standpunktet i Invalidentens Navn, i denne tilſidesatte Invalidentens Navn, men det er efter min Mening et helt urigtigt Skjær, man kaſter over dette Andragende. Der ſtaar vel, at dette private Selſtab vil udvikle ſig til at give de Invalider, der ikke kunne komme ind under Lovgivning, en Hjælp; men det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds ſagde ſelv, at der ikke var ſagt Noget om, hvorvidt de ſik Noget eller ikke. Det er alſaa for det Førſte ſlet ikke rigtigt, at det er direkte til dem. Det kan hændes, at der bliver Lidt tilovers, men det kan ogſaa hændes, at hele Begunſtigelſen gaar med til at holde Konkurrencen med de andre Selſtaber oppe, til forøgede Provisioner til Agenterne og til andre Udgifter, ſaa at alſaa det Smukke, den tilſidesatte Invalident, i hvis Navn man kommer og kræver en Inkonſekvens, en Principløshed og Udgifter for Statskaſſen, ſlet ikke faar Noget ud af det Hele. Men det er jo yderligere af Forhandlingerne fra vor Side godtgjort, at, kommer man ind paa Spørgsmaalet om denne tilſidesatte Invalident, er dette — jeg vil her ſlutte mig til de Udtryk, det ærede Medlem for Præſty Amts 6te Valgkreds (Boſſen) brugte — den ſletteſte Veie, ad hvilken vi kunne komme dette humane Hensyn ind; naar man førſt har erkjendt, at hele dette Lotterivæſen under den Udvikling, hvortil det er ført, i ſit Væſen er umoralſk, ſiger jeg, at det er ſlet at betjene ſig af Inſtitutioner, ſom, hvor ærlige og brave Mænd de end ere, der beſtjefte ſig dermed, dog i deres egentlige Princip ere umoralſke, og benytte dem til at fremme de humane Formaaler. Andre Veie, ad hvilke man kan viſe den tilſidesatte Invalident, hvor han findes, Venlighed, Smøbedommen, Biſtand, har jeg været med til at anvende og det Veie, ad hvilke det ſikre kan ſee end gjennem private Selſtaber. Men, mine Herrer, jeg tror, der er

noget Forført i denne Opſtilling ikke blot ved denne Venlighed, men ogſaa ved andre med Hensyn til Invalidenterne. Den Ene overbyder den Anden i denne mageløſe Kjærlighed til Invalidenterne. Jeg forſtaar ikke ganſke, at det navnlig nu kommer frem fra Mænd ſom de ærede Rigsdagsmænd for Thisted Amts 2den Valgkreds (Jagd), Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) og Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther). Jeg erindrer ikke, at jeg i de ſenere Aar har ſet noget Forſlag fra de Herrer enten paa Finantsloven eller ſom ſærligt Lovforſlag, der er gaaet ud paa at indkomme dette tilſidesatte Krav paa Staten, ſom de Herrer omhandle. Tager jeg fejl, huſker jeg fejl, beder jeg de tre ærede Herrer gjøre mig opmærksom derpaa. Jeg tager ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulſen) med, fordi han er et ſaa nyt Medlem; men jeg vil ſpørge: Naar har f. Ex. det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds i Finantsudvalget fremsat et Forſlag til at afhjælpe dette ſtore Onde, han nu har opdaget, eller naar er det ſlet fra de andre to ærede Herrer Side? Det undrer mig, at det ikke er ſlet. Vi Andre have troet, at vi ved Lovgivningen hjalp paa dette Forhold paa en rimelig og billig Maade, og at man iøvrigt i Samfundet hjalp derpaa, og vi have ſtillet os venlig overalt, hvor Forholdene tilkøde det, ved de Andragender, der kom ind til os; vi troede, det gik jevnt og godt og danſk velvilligt, og af os kunde man ikke forlange Andet; men de ærede Medlemmer og navnlig det ærede Medlem, der ſidſt havde Ordet, betonede, hvor ſlet vi Danſke toge os af Invalidenterne, og bebrejdede os, at vi nu ſaadan Aar efter Aar her i Folkethinget ikke havde gjort Noget for dem. De maatte hellere give den varme Tøleſe, ſom de nu have ført frem ved Hjælp af dette Andragende, der ingen Betydning har for Invalidenterne, Luſt ved poſitive Forſlag paa anden Maade. Naar man ſiger: hvorfor negte Invalidenterne denne Begunſtigelſe, ſaa ſiger jeg: Den ærede Komite for dette Lotteri er ikke Invalident. Og naar man ſaa betoner det meget ſtærkt, ſom det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds gjorde, at Invalidenterne kom her til at betale Stat, ſpørger jeg: Men hvorfor i Alverden lader man diſſe Menneſker betale Skatter af Brændevin, af Sukker, af The? Det er dog ſkammeligt at beſkatte diſſe Folk, der have lidt for Fædrelandet! Det Ene ſom det Andet; hvorfor ſulle de beſtattes gjennem Stempelafgiften, hvorfor ſulle de beſtattes gjennem Arveafgiften, og hvorfor ſulle de beſtattes gjennem Tolden, de Folk, ſom ſaaledes have kæmpet for Fædrelandet? Men det er jo netop Sagen, at den ſletteſte Maade, der gives til at hjælpe, er, at undtage ſaa her og ſaa der efter Omſte fra den almindelige Lovgivning. — Jeg har endnu Et at tilføie, og det er dette, at ved Siden af al den Velvillie, det vil ſige den ſande Velvillie, der kan være for Invalidenterne — thi min Betragtning